

P A M G R O U T

Het
vervolg
op het
succesvolle
E²

JOUW GEDACHTEN CREËREN
WONDEREN 9 NIEUWE EXPERIMENTEN
OM HET TE BEWIJZEN

PAM GROUT

**JOUW GEDACHTEN CREËREN WONDEREN:
9 NIEUWE EXPERIMENTEN OM HET TE
BEWIJZEN**

AnkhHermes

INHOUD

Voorwoord door Gabrielle Bernstein **11**

Inleiding **15**

DEEL I: Hoppa! 19

Hoofdstuk 1: Houston, we have a problem 21

Hoofdstuk 2: Bedankt voor de herinnering, hè 33

Hoofdstuk 3: Nou, en?! 47

DEEL II: De experimenten 73

De voorbereidingen: belangrijke instructies om toegang te krijgen tot de magie **75**

Experiment 1: De Boogie-Woogie Gevolgtrekking 87

(of: The importance of not being earnest):

Zonder culturele training is geluk mijn natuurlijke toestand

Experiment 2: De Rode Pil Gevolgtrekking 113

(of: Een snelle opfriscursus):

Het leven ontstaat vanuit mezelf

Experiment 3: De Simon Cowell Gevolgtrekking 135

(of: Waarom jij nergens over kunt oordelen):

Niets is pertinent waar; dat maakt mijn denken er alleen van

**Experiment 4: De Ik Houd van Alles en Iedereen
Gevolgtrekking 151**

(of: Er is geen 'zij'):

Als ik van alles en iedereen houd, kom ik op één lijn met het VM

**Experiment 5: De Jouw Nieuwe Beste Vriend
Gevolgtrekking 169**

(of: Geld is helemaal niet ingewikkeld):

*Geld is niets anders dan energie en een afspiegeling van mijn
overtuigingen*

Experiment 6: De Natuur versus Nieuws Gevolgtrekking 193

(of: Waarom je vaker naar buiten moet):

*Het Veld van Oneindige Mogelijkheden zendt 24 uur per dag
goddelijke nieuwsberichten uit*

Experiment 7: De 'Als Jij het Zegt' Gevolgtrekking 211

(of: Woorden zijn de toverstaf waarmee je je leven vorm-
geeft):

*Ik vul mijn leven met vreugde en overvloed zodra ik ophoud er
slecht over te praten*

Experiment 8: De Placebo Gevolgtrekking 229

(of: De waarheid over het vervormen van de werkelijkheid):

De werkelijkheid is flexibel en veranderlijk en een afspiegeling van mijn diepste overtuigingen

Experiment 9: De Yabbadabbadoo Gevolgtrekking 245

(of: Transcendentie is de normaalste zaak van de wereld):

Het leven is wonderbaarlijk en ik kan niet echt doodgaan

Nawoord: Bonusexperiment 10: De Bruiloft in Kana Gevolgtrekking 261

(of: We gaan LOS!)

Dankwoord 267

Over de auteur 269

VOORWOORD

Als zelf benoemd wonderenwerker doe ik niets liever dan de kracht van positieve gedachten gebruiken, bij alles wat ik doe. Toen ik Pam Grouts boek *E-kwadraat* in handen kreeg wist ik meteen dat ik een cadeau had gekregen – en dat cadeau was dat mijn geloof in de kracht van het universum erdoor werd versterkt. In een van de eerste hoofdstukken van *E-kwadraat* nodigt Pam Grout ons uit om een experiment te doen waarbij we het universum vragen om ons een zegening te geven. Ze drukt ons op het hart om 48 uur lang goed op te letten wat er op ons pad komt. Om alert te zijn op een kleine knipoog van het universum, die laat zien dat het ons de weg wijst.

Na 38 uur kreeg ik mijn zegening. Ik was in Toronto om te spreken op een congres van Hay House. Het was een van mijn beste lezingen ooit. De energie in de zaal begon te stromen en ik voelde een intieme band met mijn vierduizendkoppige publiek. Meteen na afloop ging ik naar de kleedruimte om mijn koffers op te halen, want ik moest direct door naar het vliegveld. Het was de laatste dag van het congres en de meeste sprekers waren al weg of bezig te vertrekken. We waren nog maar met z'n drieën in de ruimte. Terwijl ik mijn jas aantrok en naar de deur liep, pakte een man iets van een tafel en zei: 'Gabby, ik heb dit gevonden en ik weet niet waarom, maar ik

denk dat het voor jou is.' Hij gaf me een hangertje in de vorm van de vleugel van een engel, met het woord 'geloof' op de achterkant.

Ik wist meteen dat ik mijn zegening van het universum had gekregen. Dat vleugeltje sprak me vooral aan omdat ik vaak de aanwezigheid van engelen voel, en het universum communiceert met ons op een manier die past bij wat we diep vanbinnen geloven. En niet alleen de vleugel maakte indruk op me, maar ook het woord 'geloof'. Ik kreeg dit cadeautje van het universum in de week nadat ik een nieuw boek had uitgebracht. En ik deed hard mijn best om erop te vertrouwen dat alles zou uitpakken zoals ik had bedacht. Deze boodschap van de engelen om erin te geloven was alles wat ik nodig had om me ervan te overtuigen dat ik goed bezig was. Pams experiment herinnerde me eraan dat het universum zich laat zien als we het het meest nodig hebben.

Ik maak vaker zulke momenten mee, en toch word ik er elke keer weer vrolijk van. Ik zie het als mijn levensdoel om in de kracht van energie en intenties te geloven, en ik houd me al heel lang bezig met metafysica en de wet van aantrekking. En toch vergeet ik soms hoe wij in alles worden begeleid en dat het universum simpelweg wacht tot we contact zoeken. Het is onze taak als spirituele leerlingen om ons te ontdoen van angsten en ons wonderen te herinneren. Pam Grout kan ons als geen ander leren hoe we dat herinneringsvermogen kunnen aanscherpen.

Wat ik vooral zo bewonder in Pam is haar gedrevenheid om mensen te helpen hun kijk op dingen te veranderen en hun vertrouwen te vergroten. Ze is een meester in het manifesteren van dingen en het levende bewijs van alles wat ze men-

sen wil leren. In haar nieuwe boek, *Kubieke E*, tilt ze onze op wonderen gerichte mind-set naar weer een nieuw niveau. Of je nu al ervaring hebt met manifesteren of er nog nooit van hebt gehoord, als je je geloof in de kracht van positieve intenties wilt versterken moet je *Kubieke E* lezen. Deze manier van leven vergt oefening (de meeste mensen leven vanuit angst, wat zich op allerlei subtiele manieren uit, en dat leer je niet zomaar af) en die oefening krijg je van *Kubieke E* en Pam. Het mooiste is dat haar oefeningen en experimenten niet alleen heel sterk zijn, maar ook heel makkelijk te leren en leuk om te doen. Zodra we inzien dat de wet van aantrekking een natuurwet is, gaan we beseffen dat wij de macht hebben om onze werkelijkheid vorm te geven. En dan wordt het leven wel erg leuk. Je gedachten en intenties gebruiken om het leven te creëren dat je wilt is een hele kunst. Maar wat een kick om onze krachtigste, onaangeroerde bron te gebruiken: onze gedachten en energie.

De enige reden waarom je je niet bewust bent van deze oneindige stroom van zegeningen en wonderen is dat je op de verkeerde plekken zoekt. Je zult versteld staan van wat je met een beetje bereidwilligheid en bewustzijn kun bereiken. Zoals Wayne Dyer pleegt te zeggen: je moet het geloven om het te zien.

Met experimenten die je ogen openen zorgt *Kubieke E* ervoor dat je in de stroom van overvloed en synchroniciteit blijft. Geniet van het proces, geef je over aan Pams begeleiding en verwacht wonderen!

Gabrielle Bernstein

Auteur van de bestseller *Miracles Now*

INLEIDING

*Er komt een moment waarop je weet, zonder twijfel, zonder aarzel-
ling, dat je niet terug kunt naar je oude leven. Je kunt niet meer zijn
wie je ooit was en je hebt een nieuw leven met een nieuwe rijkdom.*

– Julie McIntyre, directeur van het Center for Earth Relations

Voordat ik me serieus ging verdiepen in *Een cursus in wonde-
ren* was ik de laatste die je in een politie-line-up zou aanwijzen
als degene met 'de meeste kans van slagen in het leven'.

In die tijd had mijn vriend, en hij was de laatste in een lange rij
vriendjes, me net ons huis op het platteland van Connecticut
uitgegooid.

Alsof dat niet erg genoeg was, was ik zeven maanden zwan-
ger, uiteraard niet getrouwd, en ik had geen flauw idee waar
ik naartoe moest. En wat het nog erger maakte, was dat het
midden in juli was en dat de airconditioning van mijn kleine
blauwe Toyota, waarin ik het grootste deel van mijn aardse be-
zittingen had gepropt, kapot was. Bij een temperatuur van 38
graden ging ik met mijn dikke buik op weg naar Breckenridge,
Colorado.

Dat er iets moest veranderen was wel duidelijk.

Een cursus in wonderen, het zelfstudieprogramma over spiritu-
ele psychologie waar ik me vol overgave op stortte, maakte

me onomwonden duidelijk dat mijn mislukte leven mijn eigen schuld was. Het wees me erop dat als ik simpelweg mijn idiotie dwanggedachten zou loslaten, dat eeuwige 'hij heeft me slecht behandeld', en al mijn andere verzinsels over hoe de wereld in elkaar zit, ik dan zomaar eens gelukkig zou kunnen worden. Het leerde me dat de enige reden waarom ik geen grote liefde had en niet genoot van eeuwigdurende overvloed, was dat mijn bewustzijn in de waarschuwingsstand stond. In mijn gedachten was de wereld mijn gezworen vijand. Kortom: het zette mijn wereld op z'n kop.

En ik gaf me niet zomaar gewonnen.

Mijn gesprekken met JC en de Heilige G, zoals ik mijn *Cursus*-makers ging noemen, gingen ongeveer zo:

Ik: 'Maar al mijn problemen dan? Moet ik die dan niet analyseren en oplossen?'

'Laat het gaan', leek de *Cursus* te zeggen.

Ik: 'Maar hoe zit het dan met goed en slecht en juist en fout?'

'Hou op je eigen leraar uit te hangen', was het duidelijke advies.

Ik: 'Maar ... maar ...'

Langzaam, stap voor stap, liet ik mijn oude overtuigingen en mentale constructie los. Ik begon me te realiseren dat als ik zelf mijn werkelijkheid creëerde, en dus door mijn eigen toedoen voortdurend in de ellende zat, ik dan misschien ook wel in staat was om een leven te creëren dat ik leuk vond. De *Cursus* draaide er niet omheen en garandeerde me zelfs dat 'perfecte vrede en perfecte vreugde' mij toekomen. Het enige wat ik ervoor hoefde te doen was mijn geloof in ontbering en gebrek opgeven.

'Maar dat is zo moeilijk', jammerde ik.

‘Het is helemaal niet moeilijk’, zei de *Cursus*. ‘Het is je natuurlijke staat. Het verschilt alleen nogal van hoe de meeste mensen denken.’

Ik leerde ook van de *Cursus* dat die lange, blonde griet die ik elke dag in de spiegel zie niet de echte ik is. De depressieve zwangere vrouw die in haar blauwe Toyota het land door reed was niets anders dan een valse identiteit, die ik aangemeten had gekregen door een wereld die is gericht op afscheiding en beperkingen.

Doordat ik zo in beslag werd genomen door dat kleine ‘zelf’, ging ik totaal voorbij aan mijn relatie met dat andere, dat heel grote, dat veel mensen God noemen.

Ik had mezelf compleet klemgezet met de overtuiging dat ik niets meer was dan mijn aftakelende lichaam, dat nooit goed genoeg zou zijn – hoeveel gezichtscreme ik ook gebruikte, hoe vaak ik ook in de ‘neerwaartse hond’-houding stond, hoeveel boeken van Wayne Dyer ik ook las (en ik las er veel).

Daar gaat dit boek over: hoe je de mentale constructies die ons al veel te lang in hun greep hebben onderuithaalt. Hoe je je aandacht van het beperkte zelf dat je in de spiegel ziet verlegt naar het prachtige veld van mogelijkheden (het VM), dat het mogelijk maakt je te verbinden met alles wat er is.

Boekwinkels zullen geneigd zijn dit boek in de categorie ‘zelfhulplectuur’ te zetten, en dat is prima. Maar eerlijk gezegd gaat *Kubieke E* juist over jezelf niet helpen. En over niet je eigen beslissingen nemen. Over niet denken dat je het zelf het beste weet.

Het gaat over loslaten, over het opgeven van oude mentale constructies en je overgeven aan de liefdevolle, almachtige energiekraft die groter, sterker, helderder en ja, vreemder is

dan alles wat je tot nu toe hebt gezien. Die Heilige Energie is het leven zelf. Het leven dat – hoeveel muren we ook opwerpen en hoe erg we ook in de problemen zitten – altijd met open armen klaarstaat.

DEEL I

HOPPA!

*Onder al de zinloze gedachten en dwaze ideeën waarmee jij je
denkgeest hebt volgestouwd, gaan de gedachten schuil die jij in den
beginne met God* hebt gedacht.*

– Een cursus in wonderen

* Oftewel het veld van eindeloze mogelijkheden, het VM, het universum, de Heilige Geest, the Dude, Quantum Fred**

** Deze bijnaam bedacht mijn nieuwe vriendin Colette Baron-Reid

HOOFDSTUK 1

Ik weet wel wat je denkt. Dat er iets mis is gegaan bij jouw exemplaar van dit boek. Dat de tekst op z'n kop is gedrukt ... of achterstevoren? Misschien zit je stiekem te gniffelen. Wiens kop zou er moeten rollen, die van de letterzetter of de drukker of wellicht die aardige medewerker van de boekhandel? Laat ik je niet langer in spanning houden. Deze pagina is expres op z'n kop gedrukt. Op mijn verzoek. Omdat ik er, iets, mee. WIL, ZEGGEN.

Moet je ons nou eens zien. Dit is de omgekeerde wereld. Religie helpt de spiritualiteit om zeep, dokters verzien de gezondheid en regeringen vernietigen de vrijheid.
– Michael Ellner, voorzitter van HEAL, een non-profitorganisatie voor gezondheidsonderwijs

HOUSTON, WE HAVE A PROBLEM

Ik wil er meteen maar even mee duidelijk maken dat jouw wereldbeeld, mocht je besluiten verder te lezen in dit gekke, omgekeerde boek, 360 graden gaat draaien. Was je onder de indruk van Linda Blairs tollende hoofd in *The Exorcist*? Zet je dan maar schrap voor een lading 'groene soep', lieverd.

Lees je dit boek in de metro of in een café en ben je bang dat mensen denken dat je analfabeet bent omdat je je boek op z'n kop houdt, dan heb ik twee dingen te zeggen.

1. Het maakt niet uit wat anderen denken. Dat idee hoort bij het old-school denkpatroon dat je wat mij betreft zo snel mogelijk bij het grofvuil mag zetten. Wil je echt een onvergetelijke indruk maken, dan steek je steeds als je een bladzijde omdraait geheimzinnig lachend je vuisten in de lucht. Hoe meer je vasthoudt aan wat jij wilt denken (en vergis je niet: dat bepaal jij) en hoe minder je je aantrekt van wat anderen denken, hoe sneller je je hoogste doel bereikt.

2. Het enige wat telt is wat jij denkt. En dat bedoel ik vrij letterlijk. Wat je denkt is wat je krijgt. En dit boek gaat boven alles over het verbeteren van je denken. Over het upgraden van je bewustzijn. Over hoe je een 'early adopter' van Wereldbeeld 2.0 wordt. Uiteindelijk zal die nieuwe werkelijkheid tot iedereen doordringen. Maar waarom zou je daarop wachten?

Maar wat is dat Wereldbeeld 2.0 dan precies?

[Aanvaard] alleen het vreugdevolle als de waarheid.

– Een cursus in wonderen

Dit nieuwe, verbeterde wereldbeeld is in een notendop precies het tegenovergestelde – of de omgekeerde versie – van alles wat je nu denkt te weten.

Het kent twee hoofdprincipes:

1. De energetische wereld, de wereld die je niet kunt zien, aanraken, proeven of ruiken, is het fundament van al het andere. Het is de bouwsteen – het allerbeste ingrediënt – waarmee alles wordt gemaakt. Wetenschappers ontdekten deze energiematrix (die vaak Het Veld wordt genoemd) ongeveer een eeuw geleden, maar omdat die zo verbijsterend is, en zoveel nieuwe mogelijkheden biedt, hebben nog maar weinig mensen de kracht ervan ten volle benut.

Honderd jaar later zijn de meesten van ons nog steeds gericht op de materiële wereld, en dat is eigenlijk alsof we juichen voor Wile E. Coyote*. Al zijn uitgekookte plannetjes en ingewikkelde valstrikken ten spijt krijgt die arme coyote Roadrunner nooit van z'n levensdagen te pakken. En dat wij koppig vasthouden (miep-miep!) aan het idee dat de zichtbare, mechanische wereld alles is wat er is, zorgt ervoor dat we spiritueel gezien nog in de luiers zitten.

De spirituele wereld, de wereld die de meesten van ons niet kunnen zien, verbindt ons met een oneindig, gigantisch groot bewustzijn, zonder grenzen, zonder beperkingen, dat werkelijk alles kan creëren.

2. Het loopt voor iedereen goed af. Alles in de niet-fysieke wereld is welwillend, gebruiksvriendelijk, en win-win. De ech-

* Wile E. Coyote is de coyote uit de tekenfilm Roadrunner. (vert.)

te wereld, die zonder oogkleppen, is heel anders dan je denkt. Die lijkt in niets op de filmset die als 'jouw werkelijkheid' moet dienen. Hoe het er voor het blote oog ook mag uitzien, het leven in z'n pure, onbewerkte vorm (dus als je er niet naar kijkt vanuit ons alles-is-klote-en-dan-ga-je-dood-bewustzijn) is net een borrelende ketel vol mogelijkheden, gemaakt van pure, perfecte liefde.

Alleen al het feit dat wij nog steeds overal verdriet, beperking en dood zien, bewijst dat we niets van de werkelijkheid begrijpen. We staren ons blind op een klein pakketje ervaringen en gaan totaal voorbij aan alle dimensies die onze vijf zintuigen niet waarnemen.

Door onze onwetendheid is er een wereldbeeld ontstaan dat puur is gebaseerd op problemen, op angst en op de behoefte onszelf te beschermen tegen wat er allemaal fout zou kunnen gaan. Daardoor zijn we afgescheiden van het geheel en zijn we gaan geloven dat we het moeten doen met een beperkt vizier gevuld met individuele wezens.

Het gevolg daarvan is dat we ons enorme, onuitputtelijke bewustzijn alleen maar gebruiken om vluchtwegen te verzinnen. Elk moment dat we verspillen aan worstcasescenario's ondermijnt ons vermogen om het ware en het mooie te creëren. Elk moment dat we besteden aan piekeren werpt een blokkade op tussen ons en alle signalen en kansen, en de tomeloze liefde, die overal aanwezig is, puur en alleen voor ons plezier. We hebben ons zicht op de Waarheid vertroebeld met 'feiten' die voortkomen uit een negatieve oriëntatie. Elke keer als zich iets negatiefs voordoet (en dat gebeurt voortdurend, want ons bewustzijn mag dan de weg kwijt zijn, het is wél machtig),

voelen we ons bevestigd. Zie je wel, ik zei het toch, denken we dan, met een zelfvoldane grijns.

Maar Wereldbeeld 2.0 leert je dat de dominante 'het-leven-is-klote-en-dan-ga-je-dood'-denkwijze gewoon een verzinsel is, een verzameling leugens die we onszelf al ... wat zal het zijn ... 40.000 jaar vertellen.

Al vanaf jonge leeftijd worden we getraind om de wereld te bekijken door een grijze bril, alsof er een waas van pijn en verlies voor zit. Als we een probleem ontdekken krijgen we bonuspunten. Het beste van het leven verwachten en uitgaan van een goede afloop lijkt gevaarlijk, alsof je 'de realiteit niet onder ogen wilt zien'. Te veel optimisme en geluk wordt als iets negatiefs gezien.

Zelfs therapeuten, die ons leven juist moeten verlichten, vinden dat we oude pijn moeten oprakelen en eens goed naar de lijken in de kast van ons onderbewuste moeten kijken. Ze geven ons een schouderklopje als we zien waar we op vastlopen, als we aandacht besteden aan ons lijden.

Maar dat is net zo min waar als al die zombiefilms die nu zo populair zijn.

Hoe groeit je mentale tuin?

De realiteit ligt voor het oprapen.

– Melissa Joy, voorzitter van Matrix Energetics

Met Wereldbeeld 2.0 zul je je al snel realiseren dat het leven benaderd moet worden met enthousiasme en plezier, en dat 'volg je hart' geen dom cliché is, maar daadwerkelijk geschikt

als richtlijn voor je leven. Als je leven niet zo werkt is er, zoals nieuwslezer en Emmy Award-winnaar Andy Cordan het graag zegt, iets goed mis. Als je niet dagelijks magie ervaart – als je niet elke ochtend vol levenslust en passie opstaat – leef je in een horrorfilm die je zelf in elkaar hebt geflanst omdat je je nu eenmaal ergens mee bezig moet houden.

En dat is precies wat *Kubieke E* wil bewijzen. Dat de oude manier van denken z'n beste tijd heeft gehad en dat een nieuwe werkelijkheid zich opdringt. Het enige wat we moeten doen is het drama laten varen en inzien dat de zombiefilm die wij als de realiteit zien eigenlijk maar saai, zinloos en overbodig is.

Ik ga je in dit boek dus vragen om Wereldbeeld 1.0 op pauze te zetten en ondertussen de negen experimenten in DEEL II uit te voeren. Ik wil je voorstellen om, in elk geval de dertig dagen die ervoor nodig zijn, je overtuigingen in de ijskast te zetten en je zekerheden los te laten. In *E-Kwadraat*, het boek dat hieraan voorafging, legde ik uit dat energie elke structuur kan aannemen waar het bewustzijn mee komt. Zonder de scheppende werking van onze gedachten en overtuigingen blijft de wereld in een tijd- en ruimteloze staat van voortdurend veranderende mogelijkheden. Als onze beperkte waarnemingen een energiestructuur creëren die niets doet met de oneindige mogelijkheden van de materiële wereld waarin wij leven, krijg je een kleine, vaak beangstigende werkelijkheid. Omdat we ons zo identificeren met deze beperkte werkelijkheid, lijkt die heel echt. Het lijkt alsof we geen keuze hebben. En we beseffen al helemaal niet dat het door ons eigen toedoen komt. Negativiteit is slim vermomd als 'de werkelijkheid', we zien die niet meer, het is zoiets geworden als Harry Potters onzichtbaarheidsmantel.

In *E-Kwadraat* moedigde ik lezers aan om de wereld te gaan bekijken vanuit het idee 'wat zou er goed kunnen gaan?', in plaats van het populairdere 'wat kan er allemaal misgaan?'. In *E-Kwadraat* kon je oefenen met deze radicaal nieuwe denkwijze. In *Kubieke E* zijn we klaar om uit te vliegen.

Kwantumduizelingen

We kunnen onszelf niet meer zien als enkel toeschouwers die geen invloed hebben op de wereld waar we naar kijken ... Het observeren zelf is creëren.

– John Wheeler, Amerikaans theoretisch natuurkundige

We leven in een kwantumtijdperk, waarin mensen binnen een seconde berichten de hele aarde over kunnen sturen, met laserstralen een beschadigd netvlies kunnen herstellen en groepschorting kunnen regelen met een druk op de knop van hun mobieltje. Toch blijven we in ons denken, in het toepassen van deze nieuwe waarheden, ontzettend achter. We denken nog steeds zoals in het industriële tijdperk. We maken geen gebruik van de enorme kracht van ons bewustzijn. Ons bewustzijn, dat werelden kan creëren, en dat ook doet.

We zitten al meer dan een eeuw in dit kwantumtijdperk, en er is nog nauwelijks iets veranderd in ons denken. Het komt niet eens in ons op om deze wonderbaarlijke nieuwe werkwijze in ons eigen leven uit te proberen. In plaats daarvan investeren we onze gedachten – oftewel onze macht – in slachtofferchap, in het idee dat het leven ons overkomt. Zo'n verkeerd beeld van de werkelijkheid zou geen probleem zijn als onze

gedachten rookwolkjes waren, die met het eerste zuchtje wind weer weg zouden zijn.

Maar onze gedachten zijn ongelooflijk sterk.

Onze gedachten zenden wat we geloven en verwachten als radiosignalen het kwantumveld in (of het veld van mogelijkheden of VM, zoals ik het liever noem) en brengen iets van hetzelfde trillingsniveau terug ons leven in. Kwantumnatuurkundigen hebben bewezen dat wij onmogelijk naar iets kunnen kijken zonder datgene waar we naar kijken te beïnvloeden. Dat wordt het waarnemerseffect genoemd, en hoewel het alles wat we dachten te weten onderuithaalt, is het behoorlijk fantastisch. Want het betekent:

1. Dat we niet vastzitten aan de driedimensionale werkelijkheid waarvan we denken dat het alles is.
2. Dat we geen hulpeloze slachtoffers zijn.
3. Dat er een hele club enthousiaste multidimensies wacht tot wij mee gaan doen.

We weten nu dat alles waarvan we denken dat het een objectieve wereld is die losstaat van onszelf, juist een reflectie is van wat er binnenin zit. En daarmee bedoel ik het bewustzijn dat de waarnemingen doet.

Je hebt dit vaker gehoord, maar als je gedachten zich richten op plezier, liefde en vrede, zul je plezier, liefde en vrede in je leven ervaren. Maar als je bewustzijn blijft afgestemd op Radio Narigheid – de dominante soundtrack van onze cultuur – krijg je ... moet ik dat nog uitleggen?

Kijk eens wat je gedachten op de deurmat hebben gelegd

De afgescheidenen hebben vele 'remedies' uitgevonden tegen wat zij menen dat de 'kwalen van de wereld' zijn. Maar het enige wat ze niet doen is de realiteit van het probleem in twijfel trekken.

– Een cursus in wonderen

Ons bewustzijn is net een kat die vol trots de muis die hij heeft gevangen op de deurmat legt. Het is zijn manier om te zeggen: kijk eens wat ik voor je heb, miezerig baasje van me. Dat je gedachten deze invloed hebben is geweldig. Het betekent dat je zo'n beetje alles voor elkaar kunt krijgen als je je voorstellingsvermogen aan het werk zet. Stuur je gedachten als verkenners het kwantumveld in en ze komen met allerlei schatten terug. Vraag maar aan de lezers van *E-Kwadraat*, wier groeiende bewustzijn van alles voor ze regelde, van een gastoptreden in *The Dr. Oz Show* tot zes Tesla-sportwagens tot telefoontjes van uitgeverijen, platenmaatschappijen en castingbureaus.

Het nadeel van deze manier van denken is dat wanneer je kijkt op de wereld en jezelf en alles ertussenin is beschadigd door het verleden – door iets wat gisteren is gebeurd, door verouderde, old-school gedachtepatronen die zijn gericht op gebrek, beperking en ziekte – je gedachten je, net als die kat, vooral aangevreten muizenlijkjes brengen.

In plaats van te kijken naar al het moois dat de wereld te bieden heeft, in plaats van elke dag te zien als een nieuwe gelegenheid om dansend door het leven te gaan, leveren je gedachten je niets anders op dan steeds dezelfde smerige aangevretenmuizensoep.

Ik zou willen stampvoeten, ik zou willen roepen: 'Hou daarmee op!' Maar in plaats daarvan heb ik dit boek geschreven.

Het gaat om je instelling

Let's take it higher, baby.

– Tama Kieves, voormalig advocaat en tegenwoordig life coach

De echte Werkelijkheid (dat we allemaal één zijn, dat de wereld overvloedig en buitengewoon welwillend is, en dat liefde het antwoord op alles is) begint op onze hele planeet in de harten en geesten van mensen door te dringen. Mensen die opstaan en zich uitspreken: 'Zoals het nu gaat kan niet de bedoeling zijn. Er moet een betere manier zijn.'

In mijn ogen zijn er maar twee dingen die we moeten weten:

1. De kosmos staat achter ons.
2. Alles komt goed.

Acht woorden dus. De rest is bedrieglijke onzin, en dat laten wij, met onze losgeslagen gedachten, voor ons uit het veld van mogelijkheden halen. En inderdaad, ik kom in dit boek opnieuw met negen energie-experimenten. De echte strebers daag ik zelfs uit om een glas water in hun favoriete Cabernet te veranderen. Maar dit boek gaat vooral over hoe je de verkenners (oftewel de dingen waar jij in gelooft, die machtige trillingsgolven) laat zoeken naar iets anders – het gaat over werkelijk begrijpen dat vreugde jouw natuurlijke staat is, en

dat dat je leidraad zou moeten zijn tijdens je leven op aarde. Het fijn hebben en je goed voelen is je bestemming. Daarom ben je hier. En dat is het geheim van alles.

Als je mijn blog volgt (en zo niet, dan heb ik een dringende vraag voor je: waarom niet? Je bent bij deze uitgenodigd. Voor wie het niet wist: op www.pamgrout.com moet je zijn), weet je waarschijnlijk wel dat ik het boek *E-Kwadraat* negen jaar geleden al schreef. Het kwam, onder een andere titel, in dezelfde tijd uit als de film *The Secret*, lang voor het gelijknamige boek en de soortgelijke boeken die daarna uitkwamen. Tegen al mijn verwachtingen in werden mensen er niet door gegrepen, maar belandde het direct in de categorie 'derderangs literatuur', waarna het al snel niet meer werd gedrukt. Ik nam mijn verlies, stortte me op het schrijven van drie reisboeken voor *National Geographic*, en maakte me er verder niet druk over. Nou ja, een beetje dan.

Een paar jaar geleden stofte ik het boek nog eens af, gaf het een andere titel en stuurde het naar Hay House, een uitgeverij die is gespecialiseerd in dit soort boeken. En zoals je misschien hebt gehoord, werd het een internationale hit. Beide boeken zijn in principe hetzelfde, al hebben ze verschillende titels. Waarom struikelde het ene op weg naar de dansvloer en huppelde het andere rechtstreeks door naar internationale roem?

Dit is wat ik denk. Misschien is de titel *E-Kwadraat* ietwat aantrekkelijker dan *God doesn't have bad hair days*. En ja, dit was de juiste timing (qua bewustzijnsontwikkeling en alles), maar ik geloof echt dat de belangrijkste variabele mijn veranderde trillingsniveau is; ik heb mijn bewustzijn geüpgraded. Net als Hans en Franz in Saturday Night Live zei ik tegen

mijn vreugdezenders: 'I'm going to pump you up.'^{*}

Ik ruimde de negatieve rommel op die de kanalen blokkeerde. En het klinkt misschien gek, maar ik besloot met heel mijn hart om plezier in het leven te hebben. Ik kreeg oog voor alle zegeningen in mijn leven, die me, zoals ik ook op mijn blog zeg, inmiddels achtervolgen als Freddy Krueger.

En terwijl ik gelukkig werd, begon mijn externe wereld, die niets anders is dan de reflectie van mijn interne gedachten, te veranderen.

Achteraf had ik het kunnen zien aankomen.

* 'Ik ga je opzweepen', een beroemde quote uit een sketch uit het Amerikaanse tv-programma Saturday Night Live. (vert.)